

разглежда като вид състояние на лишение на отделна личност, домакинство, социална група или страна по отношение на заобикалящата ги действителност. Състоянието на лишение отразява степента на изоставане, пренебрегване, подценяване, което изпитва дадена социална единица в сравнение с другите, които се намират обикновено в преобладаващо по-високо материално равнище. По същество в определението на Таунсенд се открояват няколко основни момента:

- бедността се характеризира като липса на материални ресурси, което означава, че индивиди, които не са в състояние да вземат участие в общоприети дейности поради лошо здраве, недостатъчно образование или изолация, могат да бъдат определени като социално лишени, социално изключени, но за да бъдат определени като бедни, техните проблеми трябва да се дължат на липсата на материални ресурси;

- бедността има отношение към редица аспекти от живота на отделната личност или домакинство. Таунсенд отбелязва 12 основни измерения на бедността: хранене; обличане; отопление и осветление; домакински улеснения; жилищни условия; условия за работа; здраве; образование; околна среда; семейни дейности; почивка и възстановяване; социални отношения.

Наборът от позиции, чрез които се измерва бедността, по същество е набор от позиции за състояние на лишение, отнасящ се до блага и услуги, които са общоприети за обществото. Подходът за измерване на бедността чрез показателите на лишение е изключително полезен, тъй като допълва изследванията за бедността, основаващи се на дохода. Този подход се стреми да оцени бедността чрез събиране на информация за степента, в която домакинствата притежават известни блага (материални придобивки), могат да се ангажират в определени дейности или са подложени на финансово напрежение (подтискане) от различен вид.

Предимствата на подхода могат да се обобщят в следните постановки: позволява да се осъществи допълнителен анализ относно природата и смисъла на бедността; обогатява анализа, основаващ се само на дохода, тъй като събраната информация позволява на изследователя да описва начина на живот на изследваните домакинства; измерителите, основани на състоянието на лишение, са по-слабо чувствителни към широките флуктуации в дохода, които предизвикват проблеми при оценяване на бедността само въз основа на дохода; по принцип даден индекс, основаващ се на показатели за състоянието на лишение, може да осигури по-добро измерване на перманентна или продължаваща по-дълъг период